

Publicerad 2007-07-23 18:54 av Bravorion

Dafina kan ibland plantera frön av inspiration, vilket medför att min skrivartorka släpper med hennes hjälp.

Tolvhundra Sekunder i Stop-motion

Han står på flygplatsen och tittar på världen
Genom en femårings ögon
Som för första gången fyller år
Eldens dans på ljusen är spännande
Paketets prasslande kittlar dina ögon
Tillsammans är det en dans med din förväntan
Han stirrar på livet i rörelse
Att något så tungt kan lyfta
Får honom att tänka på de smärtor han drar
Med det trötta hjärta han föddes med

Kan jag bli så stor?
Kan jag bli så stilig?
Kan jag gå så långt?
Att döda något man älskar
Det gör för ont
Det gör mig ont

Vidare vandrar han i hallarna förbi
En man som säljer sin själ
Tax-free
Hans kläder är nakna av ärlighet
Han predikar sin produkt som en nyckel till livet
Den öppnar dörrar, den välkomnar främlingar
Säger sanningar och får den fega att hoppa
Liter av glädje säljer jag
Till priset av din stolthet
Att något så tungt kan släppa
Får honom att tänka på de kval han bär
Med de nötta samvete han har

Kan jag bli så ren?
Kan jag bli så omtyckt?
Ska jag gå så långt?
Att älska något man dödat
Det ger mig livet
I stopmotion

747 leker med hans förväntan
En påbörjad resa bara
Tolvhundra sekunder bort
Hallarna skänker stumt ljus
I den ljumma ljuva natt
Gate ett två tre fyrahundra
Ensam man sitter i en stol
Predikar stumt om sin ensamhet
Sin bestämda inställning till objektiv
Initiativ
Att något så intensivt kan bli tappat
Ger honom insikt om det svin han är
Med de krossande orden han sa

Kan jag bli förlåten?
Kan jag bli omlärd?
Ska backa bakåt?
Röra vid det jag likgiltigt bränt
Det ger mig enbart aska
På mina fingrar

Han gråter ensam
Men ansiktet levande begravt
Mellan sina knän
Han har varit här förut
Men livet tar någon gång slut
Och allt gott han levt för
All den kärlek han lejt
Kommer att förevigt visas
I replay
Och det onda i hans spår
Raderas på en hundraleds sekund
När någon högfärdig trycker på delete

Kan jag läsa om mitt kapitel?
Kan jag få skriva om mitt liv?
Ska jag följa efter den tanken?
Att ringa någon jag glömt
Det ger mig tystnad
I mitt bombarderade huvud

Det här kommer att ta slut
Ju mer man springer
Desto mer rinner ut
Så drick det som finns kvar
Det är det enda du har

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Bravorion med Poeter.se id #6501 innehar upphovsrätten